

Góðir fundarmenn.

1982

Dr. S. J. A. TSG?

I dag er 1. maí, albjóðlegur baráttudagur verkalyðsins, fyrsti dagur kosningamánaðar og við í Kvennaframboðinu erum fullar spennu og eftirvæntingar. Okkur liggur margt á hjarta, við viljum breyta stöðu kvenna og við viljum breyta bessari borg. Þó við stöndum nú í miðri orrahrið borgarstjórnarkosninganna bá er bað ekki baráttan fyrir atkvæðum sem vegur þyngst hjá okkur heldur önnur og merkari barátta sem stendur áfram hvernig sem allt fer bann 22. maí. Það er baráttan fyrir viðurkenningu á sérstöðu kvenna.

Ég get nefnt ótal dæmi um bessa sérstöðu, t.d. að aðeins 3% giftra kvenna náðu meðaltekjum árið 1979, 77% einstæðra mæðra eru í láglauastétt, konur eru helmingur félaga innan ASÍ en ~~...~~ í miklum minni hluta innan allra ráðandi stofnaná bess. Samt segja okkur spakir menn að bessi sérstaða skipti ekki máli begar allt kemur til alls. Það sé ekkert til sem með réttu geti talist sérstök baráttumál kvenna hví við eigum öll að taka höndum saman og berjast fyrir betra samfélagi. Þannig ætti bað auðvitað að vera en bannig er bað ekki. Á hvaða og hverra forsendum berjumst við? Hverjir ráða innihaldi hlutanna?

Þeir sem ráða fyrir flestum hlutum í heiminum í dag eru hvítir, ungir, fullfrískir karlmenn sem ekki burfa að burðast með búsorgir. ~~En eins og John Lennon sagði há er konan negri heimsins.~~ Og til bess að styggja ekki bá karlmenn, sem vilja vel og enga ábyrgð bera á hví hvernig heimurinn lítur út í dag, vil ég taka fram að undantekningin sannar oftast regluna. En vilji beir í hjarta sínu leggja kvennabaráttu lið, bá verða beir að skilja að við konur höfum að ýmsu leyti ákveðna sérstöðu.

Reynsla og viðhorf karla og kvenna eru ekki eins ~~xegnum~~ ~~bessum~~ bau upplifa veruleikann ekki eins vegna bess að staða þeirra innan hans er ekki eins. Saga fólks, staða bess bekking og reynsla mótar sjálfssímynd bess, heimsmýnd og menningu. Flest viðurkendum við að einhver ~~mennin, leifar~~ munur sé milli bjóða, kynbátta og stétta sem skapi beim ákveðna sérstöðu. Þessi munur er einnig á milli karla og kvenna og hann á sér langa sögu og djúpar rætur í samfélagi okkar. Konur hafa hví að ýmsu leyti sérstöðu innan samfélagsins og vegna hennar sérstök mál fram að færa.

~~Konur eru stersti láglaunahópurinn í samfélaginu og eru sér skili fyrir breytingar í hví. Þær breytingar munu heldur~~

Raddir hafa verið uppi um það að við í Kvennaframboðinu séum kommakerlingar í dularklæðum, það er sagt að við siglum undir fölsku flaggi, að við séum fjörði vinstri flokkurinn. Þeir sem betta segja neita að horfast í augu við það að við erum ekki flokkur, við erum hreyfing kvenna sem stendur fyrir beirri pólitísku aðgerð að bjóða fram sérstakan kvennalisti til borgarstjórnarkosninganna vegna bess að við teljum að reynsla og viðhorf kvenna sé ekki virt innan flokkanna.

ENN aðrir segja að við í Kvennaframboðinu skiljum ekki sérstöðu láglaunakvenna, að við afneitum verkalýðsbaráttunni og sinnum fyrst og fremst hagsmunum forréttindakvenna. Stimpla- og slagorðagerð hefur löngum verið vinsæl í íslenskri pólitík og engin ástæða til að kippa sér upp við það. Hitt er vert að hafa í huga að hún hefur ekki skilað láglaunakónum, og þá allra síst láglaunakonum, neinum ávinningum því þeirra hagsmunir eru sjaldnast hafðir í huga við smíðavinnuna. Konur eru stærsti láglaunahópurinn í bjóðféluginu m.a. vegna bess að þær hafa með höndum ólaunuð störf á himilunum sem aldrei hefur verið litið á sem vinnuframlag til samfélagsins alls. Þegar bessi störf verða að launavinnu þykja þau lítillar umbunar verð. Eigi betta að breytast verðum við konur að taka höndum saman og berjast fyrir því að störf kvenna verði virt að verðleikum og sú ábyrgð sem beim fylgir verði metin á nýjum forsendum. Og það er einmitt betta sem er að gerast núna þessa dagana þegar stærstu starfsstéttir kvenna, konur í hjúkrunarstörfum, hafa lagt niður vinnu. Hvaða réttlæti er í því að kona með langt nám að baki sem vinnur við það að taka á móti nýju lífi í þennan heim skuli metin lægra til launa en karl sem vinnur við það að gæta áhalda fyrir Reykjavíkurborg.

Eitt af mikilvægustu baráttumálum Kvennaframboðs er baráttan fyrir endurmati á störfum kvenna því nái það fram að ganga erum við vel á veg komnar í baráttunni fyrir viðurkenningu á sérstöðu kvenna. Þá getum við konur og karlar unnið saman á jafnréttisgrundvelli að nýju og betra samfélagi

Nú er kominn miður maí og vonandi fer maíslin að skína fyrr en varir. Eg þori ekki að ganga skrefið til fulls og líkja kvennabaráttunni við maíslina en ég þori að líkja henni við vorið. Það er með gjöfula og gróskumikla kvenna-baráttu eins og

Nú er kominn miður maí, vorið er á næsta leyti og vonandi fer maíslin að skína fyrr en varir. Og einmitt verna bess

að r vorið er á næsta leyti og kvennaþaráttan í algleymi finnst mér ástæða til að kætast og láta sig dreyma. Við í Kvennaframboðinu eignum okkur draum um mjúkt og hlýtt mannlíf í mjúkri og hlýrri borg. Við viljum betri borg þar sem betra mannlíf þrifst. Við viljum borg sem er eins og almenningur í rétt en ekki eins og básar í fjósi. Við viljum ekki borg þar sem fólk býr á einum stað og flengist svo í vinnu á öðrum með öllum þeim umferðabunga sem því fylgir og þeim tollum í mannslífum sem hann tekur. Við viljum ekki borg þar sem börnin og unga fólkvið býr í Breiðholtinu og 90% af þeim sem orðnir eru 67 ára búa í eldri hverfunum. Við viljum borgarhverfi þar sem ungir og andnir, konur og karlar, vinnustaður og heimili, maður og bíll búa í sátt og samlyndi. Við viljum að fólk geti valið í þessari borg og haft bein áhrif á borgina, enda er hún okkar heimkynni. Sumum kann að finnast þetta óráðshjal en við skulum hafa það hugfast að draumurinn er okkur hverju og einu jafn raunveru legur og þessi hús sem standa hér í kringum okkur. Þann sem ekki dreymir er ekki maður, hann er sálarlaus og dauðanum merktur. Við skulum því gangast við draumnum og halda honum óhrædd á lofti.